

hvis SF ender med at tilslutte sig den politik, vi andre har, kan vi jo glemme begrundelsen.

Derfor vil jeg så gå videre og holde den tale, jeg havde tænkt mig at holde. I midten af januar erklærede først Israel og siden Hamas ensidig våbenhvile. Egypten har siden faciliteret våbenhvileforhandlingerne med stærk støtte fra det internationale samfund, men der er endnu ikke en permanent og holdbar våbenhvile. Der skydes stadig med raketter ind i Israel, og Israel svarer stadig igen ind i Gaza, så derfor kan den nuværende relativt rolige situation hurtigt ændre sig. Det er således helt afgørende, at parterne indgår en varig og kontrolleret våbenhvile.

Det er ikke til at sige, hvornår der kommer en endelig aftale i stand, men selvfølgelig håber vi alle sammen, at det snart sker, om end jeg har en skepsis. Som bekendt har der over de seneste uger været flere tilløb, men de er strandet bl.a. på spørgsmålet om fangeudveksling, som jeg nævnte lige før, hvor Hamas altså tager en fuldstændig vanvittig pris for at slippe en soldat, de aldrig burde have taget, fri.

En holdbar våbenhvile er ikke mindst vigtig for civilbefolkningerne i området. Den humanitære situation i Gaza er fortsat meget alvorlig, 65 pct. af indbyggerne i Gaza lever under fattigdomsgrænsen, og der er fortsat mangel på en lang række varer, ligesom forsyning af elektricitet og vand endnu ikke fungerer fuldt ud. De psykologiske traumer efter konflikten, særligt blandt børn, har været betydelige, og derfor beklager jeg, at disse danskere, som skulle kunne behandle børnenes traumer, åbenbart, som fru Pernille Frahm nævnte, ikke har kunnet komme ind, og det vil jeg undersøge nærmere. Det er en nyhed, jeg først har hørt i dag. Men selvfølgelig vil vi arbejde for, at vores folk, der kan afhjælpe psykologiske traumer, kan komme ind og hjælpe.

Regeringen har siden konfliktens start fulgt den humanitære situation i Gaza nøje. Vi arbejder for at få skabt bedre betingelser for den hårdt prøvede civilbefolkning i området. Det største problem lige nu er, at der ikke kommer tilstrækkelig med nødhjælp og genopbygningsmaterialer ind i Gaza. Det er bekymrende. Vi ønsker, at Israel skal forbedre adgangen, og det understregede jeg også i mit indlæg på genopbygningskonferencen, som fandt sted i Egypten i starten af marts. Jeg kan også sige, at EU presser løbende på for at sikre uhindret adgang for alle de nødvendige varer og produkter og er i dialog med den israelske regering herom.

Kl. 11:08

Så vil jeg vende mig mod den politiske situation. De seneste måneder har været præget af politisk usikkerhed og overgangsfaser blandt flere centrale aktører. Den situation er jo så ændret nu, for i Israel er der altså nu netop kommet en ny regering, og blandt palæstinenserne er man med egyptisk formidling ved at drøfte forsoning og en form for forsoningsregering, og i Washington er den nye amerikanske administration startet med et meget aktivt mellemstadiodiplomati.

Vi må selvfølgelig afvente, hvilken politik den nye regering i Israel i praksis vil føre. Men jeg har noteret mig, at Netanyahu i sin første tale som premierminister rakte hånden ud med et ønske om fredsforhandlinger med de palæstinensiske selvstyremyndigheder og endvidere sagde, at Israel ikke ønsker at regere palæstinenserne. Netanyahu har også tidligere udtalt sig positivt om forhandlinger med Syrien. Den nye regering må selvfølgelig bedømmes ikke blot på, hvad den siger, og heller ikke på, hvad en hvilken som helst udenrigsminister siger, men på, hvad den gør. Det er naturligvis helt centralt, at den nye israelske regering arbejder videre for en tostatsløsning. Jeg noterer mig samtidig, at den nye udenrigsminister, Lieberman, har sagt, at man vil arbejde på basis af køreplanen for fred, som jo netop indeholder perspektivet om en tostatsløsning, selv om jeg også har bemærket, hvad han har sagt om Annapolis. Men køreplanen for fred er jo grundlaget også for Annapolis.

En palæstinensisk samlingsregering, hvor Hamas eller personer fra Hamas indgår, er en mulighed, som bl.a. præsident Abbas selv tidligere i år har nævnt i Europa-Parlamentet. En anden mulighed er en teknokratregering. Hvis det lykkes at danne regering, som er en forsoningsregering, vil vi nøje se på grundlaget for regeringssamarbejdet. Parterne ved, hvad det internationale samfund forventer sig af en sådan regering. Det er vigtigt ikke at belønne Hamas for deres aggressive handlinger.

Det er også vigtigt fra dansk og europæisk side at fortsætte den tætte dialog med USA om mellemstadiopolitikken. Washington har altid spillet en central rolle i regionen. Derfor bød jeg under mine nylige samtaler i Washington med bl.a. udenrigsminister Clinton det aktive engagement varmt velkommen, og jeg bød også velkommen, at Hilary Clinton havde præciseret over for Israel under sit besøg i Israel, at bosættelsesaktiviteten må ophøre og vejspærringerne